

Forfatter: Brandes, Edvard

Titel: Udrag fra Et Brud

Citation: Brandes, Edvard: "Et Brud", i Brandes, Edvard: *Et Brud*, P. G. Philipsens Forlag, 1885, s. 111. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brandesed_11-shoot-idm140278137447360/facsimile.pdf (tilgået 04. maj 2024)

Anvendt udgave: Et Brud

III

ELISABETH.

Det mener jeg endnu.

REIMERT.

Min egen lille Tøs! Vi skilles da heller ikke, fordi du — rejser bort.

ELISABETH.

Nej, ikke sandt! Du kommer paa Besøg hos os —

REIMERT.

Og du sommetider til Kjøbenhavn til mig.

ELISABETH.

Saa skal vi rigtig møde os sammen — vi to ganske alene. Vi skal gaa paa Restauration sammen.

REIMERT.

Hvad vil Hr. Pastoren sige til saadanne Udskejelser?

ELISABETH
leende.

Vi fortæller ham det ikke. Det bliver en Hemmelighed imellem os.

REIMERT.

Naa, er du saa fornøjet igen?

ELISABETH.

Og er du slet ikke længer bedrøvet, Far!

REIMERT.

Jeg var det kun, fordi jeg ikke kunde hjælpe dig — og fordi jeg ikke troede ham istand dertil.

ELISABETH.

Det kan han.

REIMERT.

Det vil jeg haabe. — Men husk det — hvis engang, tidligt eller sent — der kommer en Time — hvor du føler dig ensom eller ulykkelig — fordi han maaske ikke forstaar dig med Overbærenhed eller ikke holder nok af dig — jeg sætter det blot — da vil jeg, saalænge der er Gnist af Liv i mig, være den, der vil undskylde og forsvare dig, tilgive dig alt, hvad andre fordømmer — og se det gode i enhver Ting, som Livet tvinger dig til.

ELISABETH.

Min egen Far!

REIMERT.

For ser du, Elisabeth — selv om Forældre ikke magter at skabe Lykken for deres Børn, saa kan de dog maaske staa dem bi i Ulykken.

Tæppet falder.

